

РЕШЕНИЕ

№ 4745

гр. София, 12.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11220** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. А. Ж., чрез адв. В., срещу решение № 2518 от 28.05.2024 г. постановено по нахд № 2538/2024г. на Софийския районен съд, 97 с-в.

С обжалваното решение на СРС е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-028562/13.12.2023г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на основание чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП на Г. А. Ж. е наложено наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.119, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се поддържа, че решението на Софийския районен съд е недопустимо и неправилно поради съществени нарушения на процесуалните правила, както и необосновано поради противоречие с фактическите изводи, направени от съда и събраните по делото доказателства. По изложените съображения се прави искане за отмяната му и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени оспореното наказателно постановление, евентуално делото да се върне за разглеждане от друг съдебен състав на СРС поради допуснати съществени нарушения на

съдопроизводствените правила, тъй като не са събрани всички задължително изисквани доказателства.

В съдебното заседание касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява. Ответникът, редовно призван, не взема становище по касационната жалба и не се представлява в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна, а оспореното решение - за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, при което правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 01.11.2023 г., около 08.20 часа, в [населено място], Г. А. Ж. управлявал лек автомобил „Форд Мондео“, с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като пред № 3 не пропуснал преминаващ пешеходец по пешеходна пътека. Извършеното било възприето непосредствено от полицейските служители А. А. С. и Б. Д. О., които се движели със служебен автомобил непосредствено зад управляваното от жалбоподателя МПС. Предвид това свидетелите С. и О. спрели водача Ж. малко по-надолу на място, което не затруднявало движението. Свидетелят А. С. - на длъжност полицай при 06 РУ - СДВР, съставил срещу Г. А. Ж. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 475423/01.11.2023 г. за извършено нарушение на чл.119, ал.1 от ЗДвП. Актът бил съставен в присъствие на нарушителя, който го подписал с възражение, че в момента на застъпване на пешеходната пътека на нея не е имало пешеходец. Постъпило и писмено възражение срещу акта, в което били изложени доводи за липсата на извършено нарушение, като по пешеходната пътека не е имало лице, което да пресича, нито е допуснал настъпването на ПТП. Направено е искане да бъдат прегледани видеозаписите от системата на МВР за заснемане на действията на служителите. В тази връзка от контролните органи била изискана справка от СДВР отдел „Оперативен дежурен център“ за наличието на видеокамери в района, но такива не били разположени. Подаденото възражение било преценено като неоснователно и въз основа на съставения АУАН началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР издал наказателно постановление № 23-4332-028562/13.12.2023 г., с което на основание чл.183, ал.5, т.2 от ЗДвП на Г. А. Ж. било наложено наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.119, ал.1 ЗДвП.

СРС е установил фактическата обстановка по делото въз основа на събраните гласни доказателства - показанията на свидетелите А. А. С. и Б. Д. О., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК - докладна записка, справка рег. № 513р-121945/06.12.2023 г., справка картон на водача Ж., възражение с вх. № 230000-17871/07.11.2023 г., заповед № 513з-4533/31.05.2022 г. на директора на СДВР, заповед № 8121к-13180/23.10.2019 г. и заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешни работи, акт за встъпване в длъжност.

Кредитирал е изцяло гореописаната доказателствена съвкупност, тъй като е приел, че същата е непротиворечива и напълно изяснява възприетата и описана по-горе фактическа обстановка. Посочил е, че от показанията на свидетелите С. и О. се установяват както обстоятелствата относно извършеното от жалбоподателя нарушение, което лично и непосредствено се възприели, така и процедурата по съставяне на АУАН. Показанията им кореспондират както помежду си, така и с писмените доказателства по делото - изготвената по случая докладна записка. Приел е, че от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на процесния АУАН, посочените от последния фактически положения не са подкрепени с каквито и да било доказателства и са в противоречие със събраните по делото гласни доказателствени средства.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да се явяват формални основания за отмяната на санкционния акт, доколкото АУАН и НП са издадени в предвидената от закона форма и със съдържанието, предвидено в чл. 42, съответно - чл. 57 ЗАНН, в същите обстоятелствата по извършване на нарушенията са описани ясно, конкретно и в съответствие с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, позволяващи на жалбоподателя да разбере за какво нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Посочени са и нарушените законови разпоредби. Приел е, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение.

Настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, като съображенията за това са следните:

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Изследвал е всички релевантни към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка решаващият съдебен състав е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в оспореното наказателно постановление фактическа обстановка. Районният съд е обсъдил поотделно и в тяхната съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. С оглед горното, касационният състав намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

Актът за установяване на административно нарушение е съставен съгласно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства, а касаторът не

е ангажирал по делото никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. В този смисъл не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона. Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за извършено нарушение на чл. 119, ал. 1 ЗДвП, съобразно която норма при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Според чл. 183, ал. 1, т. 2 ЗДвП водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека, се наказва с глоба в размер на 100 лв.

Въз основа на събраните във въззивното производство доказателства се установява, че касаторът е управлявал лек автомобил, като на пешеходна пътека не е пропуснал стъпил на нея пешеходец, с което не е изпълнил задължението си по чл. 119, ал. 1 ЗДвП. По отношение размера на наложеното наказание - 100 лева, настоящата инстанция счита същия за правилно определен, тъй като санкцията е в абсолютен размер.

По изложените съображения настоящият касационен състав приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Относно разностите в производството.

Независимо от изхода на спора на ответника в касационното производство не следва да се присъждат разноси, тъй като такова искане не е направено своевременно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2518 от 28.05.2024 г. постановено по нахд № 2538/2024г. на Софийския районен съд, 97 с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

